

naar Loven ikke føres igjennem — og vi forudsætte dog Alle, at han nødig opgiver sin Stilling — vil han dog ikke bringe den frem paany, efterat den ved en Hændelse er falden bort. Heri ligger, at han maa gaae ud fra, at det efter Sagens Stilling er unyttigt at indbringe Forslaget paany, og dette bekræfter min Opfattelse, at det vilde være Tidsspilde at forhandle denne Sag videre, saalænge Ministeriet staar paa det Standpunkt, at det kun vil tage denne Lov, naar den i det omstridte Punkt kommer til at lyde aldeles som Regjeringsudkastet. Dersom jeg ikke oplyses om, at jeg tager feil i denne Opfattelse, stemmer jeg imod Sagens Overgang til 2den Behandling.

Minestad: Jeg skal ikke indlade mig paa, hvad det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) yttrede i Begyndelsen af sit Foredrag, men blot med Hensyn til den Maade, hvorpaa han refererede en Uttring af mig ved Indbringelsen af dette Lovforslag, bemærke, at jeg er ganske sikker paa, at jeg ikke sagde, at vi antog, at Regjeringen ikke vilde indbringe Lovforslaget paany, men kun, at jeg havde nogen Grund til at antage, at Regjeringen ikke var videre tilbøielig til at bringe Sagen frem igjen. Videre har jeg ikke sagt og ikke kunnet sige.

Justitsministeren: Med Hensyn til, hvad den ærede Folkethingsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) fremførte, skal jeg tillade mig at erklære, at naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har sagt, at Regjeringen ikke var videre tilbøielig til paany at indbringe denne Sag, er dette forsaa vidt rigtigt, som Regjeringen har maattet foretrække, at den blev indbragt privat her i Thinget, idet Regjeringen deri vilde see en Tilkjendegivelse af, at Thinget ikke har villet have tillagt det, som foresaldt ved denne Sags sidste Behandling her, den Betydning, at det ikke ønskede denne Sags Fremme. Regjeringen har meent, at naar Thinget tilstæder, at det nu foreliggende Lovforslag fremmes, vil

den deri kunne see en Tilkjendegivelse af, at der ikke fra dette Things Side er Noget imod, at denne Sag bliver bragt tilende i denne Session. Naar jeg ikke kunde forudsætte en saadan Hensigt hos det høie Thing, vilde jeg selvfølgelig iværksætte den Beslutning, hvortil jeg tillod mig at hentyde forrige Gang. — Med Hensyn til Sagens Realitet skal jeg heller ikke undlade at besvare den Forespørgsel, som blev rettet til mig af den ærede Folkethingsmand, og jeg skal da forklare min Uttring forrige Gang saaledes, at den formelt gik ud paa, at jeg ikke kunde ansee det foreneligt med min Stilling at vedblive i samme, naar ikke Børnepligtsloven, efter de mange forudgaaende Behandlinger, den har nydt her i dette Thing, blev gennemført i denne Session, men at jeg, hvis dette ikke skete, maatte ansee det for et Hverv, som oversteg mine Kræfter, nogensinde at faae denne Sag gennemført, og at jeg derfor maatte ansee det for min Pligt haade imod Landet og imod mig selv at træde tilbage fra min Stilling. Jeg har aldeles ikke ved denne Leilighed villet udtale mig over Realiteten, hvad der allerede var afflaaret ved den Stilling, som Regjeringen har indtaget til denne Sag. Regjeringen har stillet et Mæglingsforslag, som den anser for i og for sig vigtigt, og som den idetmindste tidligere ansaae for skiftet til at tilveiebringe en Overeenskomst imellem begge Thing. Dette Mæglingsforslag er blevet vedtaget ved en af Behandlingerne i Landstinget, og det er da klart, ligesom det følger ligesom af denne Sagens Stilling, at Regjeringen ikke kan udtale sig til Fordeel for noget andet Forslag imod sit eget, naar der ikke foreligger et Forslag, som har vundet Majoritet i begge Thing, eller i alt Fald er blevet indstillet af Fleertallet i et Fællesudvalg.

Krabbe: Det er hverken den Begivenhed, der foranledigede, at dette Lovforslag nu er kommet til første Behandling, eller det Stridsspørgsmaal, der foranledigede, at det ikke blev afluttet paa et tidligere Stadium, som gjør, at jeg har taget Ordet for et Par Bemærkninger; men det, der foranlediger mig